

ΕΤΟΣ 54ον

20 Αυγούστου 2006

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 34 (2777)

Η ΕΥΘΥΝΗ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ

*«πολλὰκίς πίπτει εἰς τό πῦρ,
καί πολλὰκίς εἰς τό ὕδωρ»*

Μία πολύ γνωστή εικόνα μᾶς παρουσιάζει ὁ εὐαγγελιστής Ματθαῖος. Ἕνας πατέρας ὁδηγεῖ στόν Χριστό τό παιδί του γιά νά τό θεραπεύσει. Συγκινητική ἡ σκηνή· τραγική ἡ μορφή τοῦ πατέρα πού βλέπει τό παιδί του νά ταλαιπωρεῖται ἀπό ἀκάθαρο πνεῦμα· συγκλονιστική ἡ περιγραφή τῆς ἀσθένειας ἀπό τόν ἴδιο. Ἕως σταθοῦμε σέ μία μόνο φράση: «πολλὰκίς πίπτει εἰς τό πῦρ καί πολλὰκίς εἰς τό ὕδωρ». Πρόκειται γιά μία κλασική περίπτωση ἀλλοπρόσαλλης συμπεριφορᾶς, πού ὅπωςδήποτε, δέν εἶναι φυσιολογική καί δημιουργεῖ πολλὰ προβλήματα τόσο στόν πάσχοντα ὅσο καί στό περιβάλλον του. Τό περιστατικό αὐτό φέρνει ἐνώπιόν μας τό καθῆκον τῶν χριστιανῶν γονέων καί κάθε γονιοῦ γενικότερα γιά τήν καλλιέργεια μιᾶς ὀλοκληρωμένης προσωπικότητας τῶν παιδιῶν τους.

Πρόβληση καί θεραπεία

Ὅπως ὁ πατέρας τῆς εὐαγγελικῆς διηγήσεως, ἔτσι καί σήμερα πολλοί γονεῖς καταφεύγουν στήν Ἐκκλησία, προκειμένου νά βροῦν λύση σέ κάποιο πρόβλημα τοῦ παιδιοῦ τους, εἴτε εἶναι πρόβλημα πνευματικό εἴτε πρόβλημα κοινωνικό. Ἀπευθύνονται εἰδικότερα στοὺς ἱερεῖς γιά νά βροῦν κάποιο στήριγμα προσδοκῶντας στή λύση τοῦ προβλήματος. Τίς περισσότερες φορές δυστυχῶς εἶναι πολύ ἀργά. Οἱ συμπεριφορές, ἰδιαίτερα οἱ προβληματικές συμπεριφορές, εἶναι προϊόντα πολυχρόνης διεργασίας πού συντελεῖται στόν ψυχικό κόσμο τῶν παιδιῶν καί τῶν νέων· εἶναι πνευματικές καταστάσεις πού θά ἔπρεπε νά ἀντιμετωπισθοῦν νωρίτερα. Συνήθως ὅμως οἱ γονεῖς πανικοβάλλονται, ὅταν φαίνονται πλέον τά ἀρνητικά ἀποτελέσματα τοῦ προβλήματος. Βέβαια ποτέ δέν εἶναι ἀργά,

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ιζ' 14-23)

Ἡ θεραπεία τοῦ σεληνιαζόμενου νέου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτῷ, καὶ λέγων· Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱόν, ὅτι σεληνιαζεται, καὶ κακῶς πάσχει· **πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ.** Καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς Μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; Φερετέ μοι αὐτὸν ὧδε. Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον καὶ ἰάθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. Τότε προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν, εἶπον· Διὰ τί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τὴν ἀπίστίαν ὑμῶν. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ· Μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται· καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσῃ ὑμῖν. Τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. Ἀναστρεφόμενων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μέλλει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων· καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται.

ἀλλὰ σίγουρα εἶναι προτιμότερο νά προλάβουμε κάτι, παρά νά τό θεραπεύσουμε, ὅπως ἰσχύει καί σέ πολλῆς ἀλλῆς περιπτώσεις.

Ὁ ρόλος τῆς οικογένειας

Εἶναι γνωστό σέ ὄλους ὅτι στό οικογενειακό περιβάλλον ἐκδηλώνεται γιά πρώτη φορά ἡ κοινωνικότητα τοῦ ἀνθρώπου, διαμορφώνεται ἡ προσωπικότητά του καί προσδιορίζεται ἀποφασιστικά ὁλόκληρη ἡ ζωή του. Ὅπως ὁ πατέρας ἢ ἡ μητέρα, ἔτσι καί τό παιδί δέν εἶναι στήν οικογένεια κάποια ἀπόρροη μονάδα, ἀλλὰ συγκεκριμένο, μοναδικό καί ἀνεπανάληπτο πρόσωπο. Μέ τή συμπαράσταση τῶν γονέων καί τῶν ἀλλῶν μελῶν τοῦ οικογενειακοῦ περιβάλλοντος, τό παιδί σχηματίζει τήν πρώτη εἰκόνα γιά τόν κόσμον καί τήν κοινωνία, διαμορφώνει τή θρησκευτικότητά του, καθλιεργεῖ τόν σεβασμό ἢ τήν περιφρόνησή του πρὸς τόν πλησίον καί ἀναπτύσσει τό πνεῦμα τῆς ἀλληλεγγύης ἢ τοῦ ἀτομισμού. Ἡ οικογένεια, ὅταν ζεῖ χριστιανικά, ἀποδεικνύεται φροντιστήριο ἀγάπης. Ὁ καθένας μέσα σέ αὐτή βρίσκει στό πρόσωπο τοῦ ἀλλοῦ τόν ἀληθινὸ ἑαυτό του, τόν Χριστό· ὁ σύζυγος στό πρόσωπο τῆς συζύγου καί ἀντιστροφῶς· οἱ γονεῖς στά πρόσωπα τῶν παιδιῶν· τά παιδιά στά πρόσωπα τῶν γονέων· τά ἀδελφία στά πρόσωπα τῶν ἀδελφῶν.

Τό καθῆκον τῶν χριστιανῶν γονέων

Ἡ σπουδαιότητα τῆς παρουσίας καί τοῦ παραδείγματος τῶν γονέων γιά τήν ἐν Χριστῷ ἀνατροφή τῶν παιδιῶν εἶναι βασική καί ἀναντικατάστατη. Τό κακό

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τὸν καιρὸν κάποιος ἄνθρωπος ἐπλησίασε τὸν Ἰησοῦ καί, γονατιστός, τοῦ ἔλεγε, «Κύριε, ἐλέησε τὸ παιδί μου, διότι σεληνιάζεται καὶ ὑποφέρει πολύ. Πολλές φορές πέφτει στή φωτιά καὶ πολλές φορές στό νερό. Καί τὸν ἔφερα εἰς τοὺς μαθητάς σου ἀλλά δέν μπόρεσαν νά τὸν θεραπεύσουν». Καί ὁ Ἰησοῦς εἶπε, «Ἦ γενεὰ ἄπιστη καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε θά εἶμαι μαζί σας; Ἔως πότε θά σᾶς ἀνέχωμαι; Φέρετέ μου αὐτόν ἐδῶ». Καί ἐπέπληξε αὐτόν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐβγήκε ἀπ’ αὐτόν τὸ δαιμόνιον καὶ ἐθεραπεύθηκε τὸ παιδί ἀπὸ τὴν ὥραν ἐκεῖνην. Τότε ἦλθαν οἱ μαθηταί εἰς τὸν Ἰησοῦν ἰδιαίτερος καὶ τοῦ εἶπαν, «Γιατί ἐμεῖς δέν μπορέσαμε νά τὸ βγάλωμε;». Ὁ δὲ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε, «Ἐξ αἰτίας τῆς ἀπιστίας σας. Σᾶς βεβαιῶ, ἐάν ἔχετε πίστιν σάν τὸν σπόρο τοῦ σιναπιοῦ θά πῆτε εἰς τὸ βουνό αὐτό, “Μετατοπίσου ἀπ’ ἐδῶ ἐκεῖ”, καὶ θά μετατοπισθῆ καὶ τίποτε δέν θά σᾶς εἶναι ἀδύνατον. Τοῦτο δὲ τὸ γένος δέν βγαίνει παρά μέ προσευχὴν καὶ νηστείαν». Ὅταν δὲ περιεφέροντο εἰς τὴν Γαλιλαίαν, τοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, «Ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει νά παραδοθῆ σέ χέρια ἀνθρώπων. Καὶ θά τὸν φονεύσουν καὶ κατὰ τὴν τρίτην ἡμέραν θά ἀναστῆθῆ».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ὅμως εἶναι ὅτι συχνά οἱ ἴδιοι οἱ γονεῖς παραμελοῦν τὸ ἔργο τους καὶ τὸ παραδίδουν σέ ἀνεύθυνα πρόσωπα ἢ τὸ ἐμπιστεύονται στά μέσα μαζικῆς ἐνημέρωσης. Αὐτὸ συνδέεται συνήθως μέ τὴν ἐπαγγελματικὴ ἀπασχόληση τῆς μητέρας καὶ τὴν ἀναγκαστικὴ τῆς ἀπουσία ἀπὸ τὸ σπίτι. Αὐτὸ μπορεῖ νά ἐξυπηρετεῖ κάποια κατάσταση, δημιουργεῖ ὅμως πολλὰ προβλήματα στὴν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν.

Συνεπῶς, τὸ καθῆκον τῶν γονέων δέν ἐξαντλεῖται ἀπλῶς στὴν ἀντιμετώπιση ἑνὸς προβλήματος, ὅταν αὐτὸ διογκωθεῖ καὶ γίνονται ἔκδηλα τὰ ἀρνητικά του ἀποτελέσματα. Ἡ ἀγάπη καὶ ἡ μέριμνα τῶν γονέων ἐνεργοποιεῖται στή μακροχρόνια καὶ ἐπίπονη προσπάθεια χριστιανικῆς ἀγωγῆς τῶν παιδιῶν καὶ καλλιέργειας μιᾶς ὀλοκληρωμένης προσωπικότητας. Πρόκειται γὰ τὴν «παιδαγωγία ψυχῆς τῆ εὐσεβεῖα τοῦ Πνεύματος» κατὰ τὸν ἅγιο Συμεὼν τὸν Νέο Θεολόγο.

Οἱ γονεῖς ἔχουν τὸ μεγάλο προνόμιο νά ζοῦν μέ τὰ παιδιά τους καὶ νά γνωρίζουν ἅμεσα τὴν παιδικότητά τους, διαθέτοντας ταυτόχρονα καὶ τὴν ὠριμότητα τῆς ἡλικίας τους. Συχνά ὅμως οἱ γονεῖς, ἰδιαίτερα στὴν ἐποχὴ μας, δέν ἀφιερώνουν ἀρκετὸ χρόνο γιὰ νά ζήσουν μέ τὰ παιδιά τους, νά συζητήσουν τὰ προβλήματά τους καὶ νά ἀντιμετωπίσουν τίς καταστάσεις τῆς ἐφηβείας. Ἀσχολοῦνται ὅταν πλεόν ἡ ἀνησυχία γίνεαι πρόβλημα. Εἶναι σπουδαία ἡ ἀποστολὴ τῶν γονέων ὄχι μόνο γιὰ τὴν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν, ἀλλὰ καὶ γιὰ ὀλοκληρὴν τὴν κοινωνία μας.

Ἀρχιμ. Γ. Χ.

20 Αύγουστου 2006: ΚΥΡΙΑΚΗ Ι΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Σαμουήλ προφήτου (1144 π.Χ.), Λουκίου μάρτυρος του βουλευτοῦ († γ΄ αἰ.).
Ἦχος: α΄ – Ἐωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. δ΄ 9-16 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιζ΄ 14-23.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 27 Αύγουστου, ΙΑ΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. θ΄ 2-12 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιν΄ 23-35.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΕΚΛΕΚΤΑ ΠΑΤΕΡΙΚΑ – ΑΣΚΗΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΣΕ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

ΜΙΚΡΗ ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ. Πατερικά φιλοκαλικά κείμενα, τόμος Α΄ (Ἀρχιμ. Εὐσεβίου).
ΜΙΚΡΗ ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ. Πατερικά φιλοκαλικά κείμενα, τόμος Β΄ (Εὐάγγ. Γ. Καρακοβούνη).

Ο ΜΕΓΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ. Εἰσαγωγή, κείμενα, σχόλια (ὁμοτ. Καθηγ. Ἡλία Μουτσούλα, Κίμ. Παπαχριστόπουλου).

ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ καὶ ἄλλα κείμενα. Εἰσαγωγή, κείμενα, σχόλια (ὁμοτ. Καθηγ. Στυλ. Παπαδόπουλου, Βασ. Μουστάκη).

ΜΙΛΑΕΙ Ο ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ. Εἰσαγωγή, κείμενα, σχόλια (ὁμοτ. Καθηγ. Στυλ. Παπαδόπουλου καὶ ὁμάδας θεολόγων).

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑ ΚΑΙ ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ, ἁγίου Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ. Εἰσαγωγή, κείμενα, σχόλια (Πρωτοπρ. Δημ. Στανιλοάε, Ἴγν. Σακαλιῆ).

ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΦΥΣΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ. Ἡ χριστιανικὴ ἄποψη γιὰ τὸ οἰκολογικὸ πρόβλημα. Φυλλάδιο (Μητροπ. Ἀχελῶου Εὐθυμίου Στύλιου).

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ. Ἡ θεία βούληση καὶ ἡ κτίση (ὁμοτ. Καθηγ. Ἡλία Οἰκονόμου).

ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ. Φυλλάδιο (Καθηγ. Ἀπόστ. Νικολαΐδης).

ΧΡΗΣΤΕΣ ἢ ΚΑΤΑΧΡΑΣΤΕΣ; Ἐκκλησία καὶ φυσικὸ περιβάλλον (Θεοδ. Ι. Ψαριώτη †).

**Ἀκοῦστε τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
ΤΩΡΑ καὶ ΔΟΥΡΥΦΟΡΙΚΑ**

Γιὰ περισσότερες Πληροφορίες: 210 72 98 222

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «᾽Αποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱαοῖου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότριας - Διευθυντῆς: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm